

Publicerad 2008-11-08 17:40 av Viktor Nilsson

en novell om skräck.

Ögats fiende

Den mörka världen smyger sig på nu.

I den känns det bara som att det är du, i närheten.

Skuggan glider över golvet, mot dig och det finns ingenting du kan göra.

Din fantasi utvecklar sig i enorm takt och synålen som träffar golvet kan du höra.

Ögonlocken pendlar mellan att vara för tunga och för lätta.

Du går mot din säng och skuggan utifrån är hack i häl.

Du förbannar dina föräldrar för att dom valde detta skogshus, men dom ville säkert dig bara väl.

Sängen knakar, eller är det verkligen sängen?

Du kollar under den för att vara helt säkert, men allt är bara svart.

Ska du blunda?, ska du titta? vad är bäst, tror du?

Mörkret har fyllt ditt sovrum nu.

Senare kommer månens ljus på besök och målar om rummet i en vit/grå ton.

Dom slängda kläderna blir ansikten med hjälp av din fantasi och månljuset.

Garderobsdörren står på glänt.

Va det ett öga där?! nej.. eller...?

Motvilligt går du upp med dina händer som syn.

Du stänger dörren och dina ögon råkar träffa fönsterruta precis intill.

Bland träden längre bort står en man med grå rock och inget hår på huvudet.

Han ler mot dig och börjar plötsligt springa haltande mot ditt fönster.

Hans ögon skriker galenskap och hans hud ter sig ännu vitare i månskenet.

Hans tänder är helt förvrängda och ur hans mun kommer ett förvrängt skratt.

Du får panik och ramlar baklänges och vid marknivå kollar du upp mot det dammiga fönstret.

Nu kommer han, han trycker sitt ansikte mot fönstret med en desperat blick, blicken efter dig. Han möter dina förskräckta ögon och ler.

Nu är fönstret sönderslaget och du glömmer nu allt du ser.

"Tyck inte det är löjligt när ni tittar under sängen innan ni ska gå lägga er, eller i garderoben, eller bakom draperiet för det kan faktiskt stå någon där."

Albert Hitchcock

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Viktor Nilsson med Poeter.se id #25797 innehar upphovsrätten